

Posudek na diplomovou práci kolegyně Bc. Sophie Jaroslavy Puldy Nagy „**Jóga jako nástroj k vědomému tělu z pohledu fenomenologického pojetí tělesnosti**“

V této diplomové práci jsou velmi přehledně a s citem pro naléhavost potřeby současné doby, popsány potřeby těla jako nerozlučné „části“ s lidským myšlením, city a vůlí. Kolegyně začíná svou deskripci velmi důležitým základem vztahu k lidskému tělu, který nám vytvořil René Descartes, ve své snaze předkládat čtenáři pravdu jako jistotu (certitudo), jako psychofyzický dualistický předpoklad, jenž je přítomen, tu více, tu méně, téměř ve všech pojednáních o těle i v dnešní době, kdy psychosomatika poznamenává, že se dualismu těchto dvou karteziánských substancí dávno zbavila. Autorka ukazuje, že to není tak jednoduché zbavit se ontologického předpokladu v naší noetice, jenž je zakořeněn velmi hluboko v naší samozřejmosti.

Okamžitě nalézám řešení v monismu jógy, kde opravdu je člověk touto jednotou a podle toho i přístupy k němu jsou tím, co léčí celého člověka. Akcentuje zde významnost meditace a připojuje k tomu i důležitá hlediska M. Merleau-Pontyho, jenž nám ve své „Fenomenologii vnímání“ přináší mnohé revize našich samozřejmých vztahů k tělu, což je v této práci velmi dobře podtrženo.

Další běh autorčina vědeckého zájmu se stočí k problémům naší současnosti, ke stresu, a to ji vrací nejen k praktickým aktivitám, ale především k psychologizujícímu výkladu původní problematiky, což práci přidává na zajímavosti. Péče o duši, jako základ evropské duchovnosti vedle křesťanství a osvícenství pak završuje stavbu její diplomové práce, což je logicky správné.

Práce je přehledová, logicky propojená, věcně přínosná, formálně je v pořádku, v každém případě ji navrhuji k obhajobě.

V Praze dne 6. 5. 2020

prof. PhDr. Anna Hogenová, Csc.